

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Університет Миколаса Ромеріса (Литва)
Варшавський технологічний університет «Варшавська політехніка» (Польща)
Університет Хамлайн (США)
Плімутський університет (Велика Британія)
Лінчепінзький університет (Швеція)
Університет імені святого Климента Охридського в Бітолі (Македонія)
Асоціація європейських прикордонних регіонів
Центральне міжрегіональне управління
Національного агентства України з питань державної служби
Харківська обласна військова адміністрація
Харківська міська рада
Громадська організація «Розвиток громад Харківщини»

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

29 листопада 2024 року

**Харків
2024**

УДК 351(06)
ББК 67.401я4
П 88

П 88 **Публічне управління: проблеми та перспективи:** матеріали
Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків,
29 листопада 2024 року. – Харків : ТОВ «Константа», 2024. – 18 с.

ISBN 978-966-342-444-6

УДК 351(06)
ББК 67.401я4

ISBN 978-966-342-444-6

© Колектив авторів, 2024
© ТОВ «Константа», 2024

ЗМІСТ

Організаційний комітет	11
Секція 1. «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС»	16
Секція 2. «Публічне управління та економічна політика в Україні»	16
Додаток 1. Тези доповідей учасників конференції (на електронному носії)	18

СЕКЦІЯ 1

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС

Cherednichenko Oleksandra; Patapas Aleksandras. COMPARATIVE ANALYSIS OF STAGES OF TRANSFORMATION PUBLIC ADMINISTRATION TO PUBLIC GOVERNANCE	18
Gavkalova Nataliia; Dr. John Martin. EFFECTIVE COMMUNICATION IN A DECENTRALIZED SOCIETY: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES	24
Guogis Arvydas Stasevic. ON MODERN AND POSTMODERN SOCIOLOGICAL THEORIES' APPROACH TO PUBLIC MARKETING	29
Melnyk Viktoriia. THE ROLE OF PUBLIC ORGANIZATIONS IN THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM IN UKRAINE	36
Mullan Caitriona, Syromolot Eduard Anatoliyovich. THE ROLE OF CIVIC DIPLOMACY IN BUILDING PUBLIC ADMINISTRATIVE CAPACITY FOR TERRITORIAL DEVELOPMENT AND CROSS-BORDER COOPERATION	41
Ramírez Martín Guillermo, Syromolot Eduard Anatoliyovich. THE IDENTIFICATION OF THEMATIC AREAS OF MULTILATERAL PARTNERSHIP DEVELOPMENT BETWEEN AEBR AND KHARKOV REGION IN THE CONTEXT OF RELATIONS HISTORY AND EUROPEAN INTEGRATION	47
Smalskys Vainius, Girinskienė Viktorija. THE ROLE OF LEGAL TRANSPARENCY IN ACHIEVING SUSTAINABLE STATE GOVERNANCE: A COMPARATIVE ANALYSIS OF LITHUANIA AND SINGAPORE	53
Sobolev Vadym Hryhorovych, David Schultz. IMPLEMENTATION OF FOREIGN EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE	56
Stasiukynas Andrius, Dr. Šukvietienė Aušra. AN OVERVIEW OF THE OF MULTILEVEL GOVERNANCE CONCEPT AND ITS IMPLEMENTATION IN LITHUANIA	60
Volf Oleksandr Oleksandrovyh. PERSPECTIVES FOR IMPROVING PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF ASSISTANCE TO SERIOUSLY ILL CITIZENS	65
Бедринєць Дарина Олександрівна. ВПЛИВ ДИДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ НА ГЛОБАЛЬНОМУ РИНКУ ПРАЦІ	70
Белявцева Вікторія Володимирівна, Єрьомка Данило Вікторович, Табаський Максим Гарійович. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ	

Єрмоленко Оксана Олександрівна. ШЛЯХИ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В ЄС	158
Єрмоєнко Оксана Олександрівна. ФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: ДОСВІД КРАЇН ЄВРОПИ	162
Іванов Іван Олексійович. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНАХ ВЛАДИ	169
Іващенко Ірина Віталіївна, Бережний Даніїл Євгенійович, Дейкало Крістіна Олександрівна. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКОЇ УЧАСТІ У ФОРМУВАННІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ	174
Кашуба Надія Валентинівна. ОГЛЯД МЕТОДИК ОЦІНЮВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	178
Кім Валерія Валеріївна. ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ГАЛУЗІ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ	184
Кліменко Олена Миколаївна. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	190
Кобельнюк Юлія Дмитрівна. СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ РІВНЯ ТА ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ СИСТЕМНОЇ КРИЗИ	194
Коваленко Владислав Миколайович. СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	200
Койнаш Марина Іванівна, Куповець Оксана Іванівна. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК СИСТЕМНЕ ЯВИЩЕ: ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ	204
Коновалова Анастасія Данилівна. ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ	208
Ладика Тарас Миколайович. НАПРЯМИ УДОСОКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ	211
Легеза Віолета Андріївна. АНАЛІЗ НАПРЯМІВ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ	215
Лисяк Дар'я Олександрівна. ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕКИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	219
Лозинська Тамара Миколаївна. ДЕРЖАВНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА ПІД ЧАС ВІЙНИ	224
Лукашев Сергій Валерійович, Караджова Віра, Пілат Олена Миколаївна. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	228
Луценко Тая Юріївна. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНАХ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	233
Молокова Дарина Володимирівна. ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	237
Мутовіна Ганна Олександрівна. АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДО РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	242

УДК 323.21:342.57

ШЛЯХИ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В ЄС

Єрмоленко Оксана Олександрівна,
к.е.н., доцент кафедри державного управління,
публічного адміністрування та економічної
політики
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства в Європейському Союзі є надзвичайно потужною, оскільки вона безпосередньо впливає на розвиток демократії, стабільність суспільства та ефективність політичних рішень.

Вивчення взаємодії держави та інститутів громадянського суспільства в Європейському Союзі охоплює широкий спектр дослідників, організацій і академічних установ. Відомі дослідники: політологи, соціологи та економісти, такі як Р. Інглхарт, Е. Кастель, О. Косілова, В. Кравчук, О. Радченко, С. Рябов, Л. Томаш, Ю. Якименко займалися дослідженням впливу громадянського суспільства на політику, деталізували змістовно-сутнісні характеристики поняття «громадянське суспільство», співставлення громадянського суспільства і держави, політичні функції громадянського суспільства тощо. Також питання взаємодії інститутів громадянського суспільства і держави займалися різноманітні міжнародні організації, такі як Європейська комісія, Рада Європи та ООН. Проводять дослідження та аналізують стан громадянського суспільства в різних країнах ЄС також і неурядові організації: Freedom House, Transparency International, Open Society Foundations та інші. Ці та інші джерела взаємодіють між собою, створюючи багатогранне уявлення про динаміку взаємодії держави та інститутів громадянського суспільства в ЄС.

Кожна із сторін відіграє визначну роль у стабільності політичного та економічного становища у Європейському Союзі. Інститути громадянського суспільства, такі як неурядові організації, профспілки та інші групи, відіграють

важливу роль у контролі за діями держави та забезпеченні прозорості. Вони можуть представляти інтереси різних соціальних груп, що допомагає в формуванні більш інклюзивної політики. Діяльність інститутів громадянського суспільства зосереджена здебільшого на зміцненні демократії та встановленні соціальної справедливості

Громадянське суспільство, у свою чергу, стимулює активну участь громадян у політичному процесі. Це може проявлятися в організації кампаній, мітингів або інших форм залучення до обговорення важливих питань.

Інститути громадянського суспільства часто виступають за права меншин, соціальну справедливість та захист довкілля. Вони можуть виявляти та протистояти порушенням прав людини, що сприяє загальному розвитку суспільства.

Спільне партнерство держави та інститутів громадянського суспільства націлене на розвиток взаємовідносин та подальшу співпрацю у різноманітних галузях. Держава та інститути громадянського суспільства можуть, наприклад, співпрацювати для вирішення соціально-економічних проблем. Таке партнерство може включати спільні проекти, програми розвитку або ініціативи, що сприяють сталому розвитку.

У той же час, існують безліч викликів, пов'язаних з цією взаємодією, такі як недовіра з боку держави до громадських організацій або обмеження свободи їх діяльності. Однак відкритий діалог і конструктивна співпраця можуть допомогти подолати ці бар'єри.

У цілому, ефективна взаємодія між державою та інститутами громадянського суспільства є ключовою для стабільності та розвитку європейських суспільств, а також для зміцнення європейських цінностей демократії та прав людини.

Метою дослідження є пошук та аналіз шляхів взаємодії держави та інститутів громадянського суспільства в ЄС з тим, щоб позитивний досвід перенести в український соціально-політичний простір.

Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства в ЄС може здійснюватися через різноманітні шляхи, які сприяють розвитку демократичних процесів, прозорості та соціальної справедливості. Ось кілька основних напрямів:

По-перше, це розробка консультаційних механізмів. Здійснюється створення платформ для регулярного діалогу між державними органами та організаціями громадянського суспільства. Це можуть бути громадські слухання, круглі столи, робочі групи, що дозволяють враховувати думки та пропозиції суспільства під час розробки політик.

По-друге, це створення та реалізація спільних проєктів. Держава може співпрацювати з інститутами громадянського суспільства у рамках спільних проєктів. Це можуть бути ініціативи в сферах освіти, соціального захисту, охорони здоров'я або екології, що стимулює реалізацію суспільних потреб.

По-третє, це участь держави у фінансуванні соціально важливих проєктів. Це допомагає інститутам громадянського суспільства мати ресурсну базу для виконання їхніх завдань.

По-четверте, це здійснення підтримки правозахисних ініціатив. Держава може підтримувати ініціативи, спрямовані на захист прав людини, шляхом співпраці з правозахисними організаціями, що сприяє розвитку демократичних інститутів.

По-п'яте, це підтримка освітніх ініціатив та підвищення рівня обізнаності громадян. Спільні кампанії, навчальні програми та тренінги можуть підвищувати обізнаність громадян про їхні права і обов'язки, а також про важливість участі в політичному процесі.

По-шосте, це моніторинг та оцінювання. Інститути громадянського суспільства можуть здійснювати моніторинг виконання державних програм, політик та законодавства, що забезпечує прозорість та підзвітність.

По-сьоме, це залучення суспільства до формування політик. Громадянське суспільство може брати участь у розробці законодавчих ініціатив через консультації, що дозволить врахувати реальні потреби населення.

По-восьме, це організація платформ для співпраці. Створення мереж і платформ, які об'єднують різні організації громадянського суспільства та державні структури, робота на таких платформах сприяє обміну досвідом та кращими практиками.

Ці шляхи взаємодії дозволяють створити ефективну та конструктивну співпрацю, що в свою чергу сприяє розвитку стабільного та демократичного суспільства в Європейському Союзі.

Література

1. Хомей О. Д. Взаємодія громадськості та органів влади у контексті реформи державної служби в умовах євроінтеграції задля посилення національної безпеки України / О. Д. Хомей // Slovak international scientific journal. – 2019. – Vol. 1. – № 31. – Р. 58–62.
2. Взаємодія органів державної влади та громадянського суспільства / за наук. ред. д-ра соц. наук, проф. Ю. П. Сурміна, д-ра іст. наук, проф. А. М. Михненко ; авт. кол. – Київ: НАДУ, 2011. – 388 с.
3. Штирьов О. Європейський досвід у сфері взаємодії держави та інститутів громадянського суспільства / О. Штирьов, В. Ємельянов // Public Administration and Regional Development. – 2020. – № 9. – С. 940–965. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pard.mk.ua/index.php/journal>.
4. Мельник Л. А. Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства: основні поняття, проблеми та стратегічні напрями / Л. А. Мельник // Державне управління: удосконалення та розвиток. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/2_2019/30.pdf
5. Месюк М. П. Взаємодія інститутів влади та громадянського суспільства в Україні в контексті євроінтеграційних процесів / М. П. Месюк. – Інвестиції: практика та досвід. – 2018. – № 8. – С. 87–93.

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.